

"Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven."

Joh. 1:11,12.

Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen... Ontroerende waarheid! Hij, de Zoon, door Wien de Vader alles gemaakt heeft, kwam in de wereld, en de wereld heeft Hem niet gekend.

Ontroerender waarheid: Hij is gekomen tot het ZIJNE, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Stelt u zich voor: Midden in de wereld woont een vrouw. 't Is een uitverkoren vrouwe. Zij heeft de belofte van Zijn komen tot haar. De bruidegom stuurde de vrouw brieven en geschenken. 't Waren bewijzen van Zijn liefde en trouw. Ondanks al de bewijzen van liefde en trouw van de zijde van de bruidegom, probeerde de bruid de bruidegom te bedriegen met andere mannen. Hoewel de bruid zich zo schaamteloos gedroeg, kon niets en niemand de komst van de bruidegom tegenhouden.

Groot bleek de trouw van de bruidegom. Groot bleek het geduld van de Vader van de bruidegom. Eerder zouden bergen wijken, dan dat Hij Zijn Verbond zou vergeten.

Tenslotte kwam de bruidegom op aarde..een waarachtig en rechtvaardig mens.

God - Zichzelf ontledigende, de gestalte van een dienstknecht aannemende.

Hij kwam in het land...Hij ging in tot Zijn huis... Nog steeds lazen de mensen de brieven die Hij geschreven had; brieven met foto en nauwkeurige omschrijving van hoe en wie Hij was.

Maar ze hebben Hem niet aangenomen.
Hij kwam in het Hem afbeeldende huis..maar
Aarons huis wilde Hem geen plaats geven.
De wereld kende haar Schepper niet.
Israël kende Zijn Maker niet.
Toch deelde elk mens in het licht van het
levende Woord.
Om het Woord gaf God Zijn zegen aan de mensen-
kinderen.

Vruchtbare jaren..regen en zonneshijn. Nie-
mand nam Hem aan.
Herodes werd beroerd, toen de wijzen uit het
Oosten met de boodschap van de geboren Ko-
ning te Jeruzalem kwamen.
De Schriftgeleerden vertrokken geen spier van
hun gezicht. Zij waren heel goed op de hoogte
met de brieven van de Koning.
Ze konden Bethlehem als met de vinger aanwij-
zen. Meegaan deden ze niet. Ze wezen de weg,
maar zelf gingen ze niet op weg.

O, Johannes! Waarom schrijf je dit toch alle-
maal? Wist de Heere niet, dat het zo zou gaan?
Hij had toch een zeer lange en slechte ervaring
met dit volk? Hoeveel verdriet heeft Hij gehad
van deze slechte vrouw!

Ja, geliefde lezer..de Heere wist dat de bruid
trouweloos zou handelen. Hij wist van het boze
gedichtsel van ons hart.

Hij wist van het schaamteloze gekonkel en ge-
vrij met andere, nietswaardige mannen.

Toch..waarom moet Johannes, door de Heilige
Geest, dat alles opschrijven in het Evangelie?
Waarom worden wij vandaag nog geconfronteerd
met die diep ernstige woorden: Hij is gekomen
tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet
aangenomen!

Geen verwachtende bruid. Geen open deur.

Weet u waarom wij vandaag nog horen deze don-
kere, afgrondelijke woorden? Omdat God wil dat

wij het zullen weten. Dat God het weet, kunt u in de brieven lezen. Als wij het weten, is het een wonder. Weten..dat we zulke onbeschaamde zondaren zijn.

Weten..dat we met onze rechtzinnige praatjes Jezus buiten de deur houden.

Weten..dat we met ons "partij" zijn, de waarheid geweld aandoen.

Weten..dat wij ons verantwoordelijkheidsgevoel hebben verloren bij de Boom der kennis des goeds en des kwaads.

Ik, schepsel, heb mijn Schepper niet gekend.

Ik, afgezonderde, heb Hem niet verwacht.

Alles eigen schuld. Op duizend vragen van God kan ik geen enkel antwoord geven.

Geloven wij dat? Als ik in Hem geloof, weet ik dat ik die schaamteloze slet ben. Ik heb Hem niet aangenomen. Ik was, door mijn verwaande geest. Bij Hem een onvernuftig beest.

Wat dan? Heeft dan de duisternis het licht gegrepen?

Heeft de duisternis het licht kunnen uitblussen?

Zijn wij sterker dan Hij? Dat zij verre! Want:

Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven!

De duisternis heeft het licht niet angekund.

MAAR ZOVELEN HEM AANGENOMEN HEBBEN. Maar. Wát

maar? Is er toch een "maar"? Is er een beden-

king tegen de sombere praktijk van: Niet gekend - Niet aangenomen? Ja! Ja! Die is er.

God zij dank! Echter, deze tegenstelling, dit maar, berust niet op een verschil in kwaliteit tussen de mensen onderling.

Allen hebben gezondigd. Allen derven de heerlijkheid van God.

In dit "maar" is iets van de paradox. Wij: Hem niet gekend..Hem niet aangenomen..Hem niet ontvangen..Hem niet verheerlijkt.

Wij hebben gezegd: Neen.

"Maar" God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden). En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in de hemel in Christus Jezus; opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen de uitnemende rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus. Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave. Niet uit de werken, opdat niemand roeme. Want wij zijn Zijn maaksel.....

MAAR ZOVELEN HEM AANGENOMEN HEBBEN. Het "ja" van God kan niet vernietigd worden door ons "nee". Dát is het overstelpende "maar" van God in Christus. Dát is de souvereine gang van de eeuwig Trouwe, in de doorgang van het heil. Gelukkig dat deze waarheid ons overwint..Geloofsbevinding..

Dan wordt er toch een verwondering geboren. Een steile geloofsverwondering.

Aangevochten en in uzelf verworpen zielen:

Dát zal uw troost zijn! Daar zult ge uw adem op uitblazen! Hij heeft het gedaan!

Alles ligt op Golgotha. Daar werd Ezau verworpen en gedood! Daar moest Jakob de strijd verliezen. Daar heeft Jezus in het verlies de winst geboekt.

Daar lopen we ook vast met ons: Maar ik moet toch dit en ik moet toch dat. Al mijn voorstellingen betreffende hoe ik, hoe jij bekeerd moet worden, lijden schipbreuk.

Ik heb - wij hebben - jullie hebben: Hem niet aangenomen.

Daardoor is onze overtreding vol geworden en de zonde bovenmate zondigende.

Zo belanden we op de bodem van ons bestaan:
Niet en Neen.

Toch, rebelse mens met je opstandige hart: Hij
laat zich niet verdringen. In Christus is Ja
en Amen.

Zovelen Hem aangenomen hebben..Dat zijn die en
die, uit alle geslacht, tong en taal.

Met dit woord wordt de kring van het afkerig
vlees doorbroken. Niet het "vleselijk" zaad
van Abraham..maar de belofte triumfeert! In
Izak, dat is in Christus, zullen alle geslacht-
en der aarde gezegend worden.

Die en die en die, tenslotte een schare, die
niemand tellen kan.

Zovelen Hem aangenomen hebben..Hoe? Wij zijn
toch allen van één lap gescheurd? Zijn er men-
sen die beter zijn? meer inzicht hebben? Neen,
maar HIJ neemt het zaad Abrahams aan. Hij doet
wonderen aan de doden. Daarom neemt die, en
die Hem aan als de Zaligmaker van zondaren.
Daarom wordt Jezus, ondanks alles, AANGEGREPEN.
Hij wordt aangegrepen door lammen, blinden, do-
ven, kreupelen, verminkten. Hij wordt aangenomen
door zondaren.

O, dat WOORD! O, DIE GEEST!

Vandaag: "Mattheüs", volg Mij!

Morgen: "Zacheüs", kom af, Ik moet heden in
uw huis blijven!

Overmorgen: "Zoon", wees welgemoed, uw zonden
zijn u vergeven!

Zij hebben dan Hem gewillig in het schip geno-
men.

Want God heeft naar ons omgezien!

Wij, in de nacht verdwaalden,-

hoe zou het ons vergaan, indien

Hij ons niet achterhaalde?

Hij heeft MACHT gegeven kinderen Gods te WORDEN.
Die in Zijn Naam geloven.

"Macht" is hier meer dan mogelijkheid. Het is een genadige "bevoegdheid", gegrond in het werk en de persoon van de Middelaar.

Zij, die Hem aannemen, staan in een nieuwe betrekking tot God. De Heere adopteert. Hij neemt - niet kind - aan tot - Zijn kind -. De adoptieprijs is betaald. Nu KIND WORDEN.

Ach, dat wantrouwige kind zal mogen leren de verborgen omgang met God. Daar geeft God de ruimte voor. Dat kind, dat niets heeft, wordt op school genomen. Dat kind kan niet praten, niet lezen, niet schrijven. Dat kind heeft maar één taal: Adamstaal.

Op school wordt dit kind onderwezen door de Heilige Geest.

Het kind mag lezen leren. Weet je, die Heilige Geest zegt: Zeg eens: Abba! Ja, mondje open en mondje dicht. Hoe geduldig en teer is de Geest van Vader en Zoon. Hij neemt alles uit Christus. Hij verheerlijkt Christus.

Hoeveel vaders en moeders hebben hun kindje horen stamelen: Abba..abba.

Geheiligd word! Uw Naam; ai, geef,
Dat elk, waar hij op aarde leev'
Dien Vadernaam erkennen moog';
Uw deugden roeme hemelhoog.

Kind te WORDEN. Onze oude taal en afkomst proberen de heerschappij te behouden. Die ellendige "vader duivel" zet alles op alles om de éne echte Vader, dat is de Vader van onze Heere Jezus Christus, tegen te staan.

Eerder dan we denken, zeggen we: "Abaddon" inplaats van "Abba".

"Abaddon" is de verderver en de verdoemenis.. een geest uit de afgrond.

Daarom: Kind WORDEN. De bevoegdheid is er, maar: Daar komt nog vlees en wereld bij,

Ai, help ons dan, en maak ons vrij.

Lezer, ik hoop dat we allemaal, door genade, op school mogen zitten.

Misschien denk je: ik ben al zoveel keer blijven zitten dat ik eerdaags van school word gestuurd..Ik kan best begrijpen dat je dat denkt, maar onderschat het geduld van de Hoofdonderwijzer niet. De grote overgang komt! 't Kan in één ogenblik gebeuren: Overgaan naar de hoogste klas.

Kortgeleden zag ik een rouwadvertentie, denklijk van een heilsoldaat. Er stond iets bij van: bevordering tot heerlijkheid.

Maar om het tekeningetje dat er boven stond, moest ik lachen. 't Was een leeg kruis met daaraan een soldatenpet.

M'n gedachte was, dat ook een heilsoldaat het Koninkrijk Gods niet kan beërven.

Laten we hopen dat de man, zonder pet en pak, binnen mocht komen, steunende op de gerechtigheid van Jezus Christus.

De Naam van de Heere is een sterke toren. Dat we, samen, mogen vluchten tot deze sterke toren, en alzo in een hoog vertrek gesteld worden.

Een hartelijke groet uit het "midden des lands".

Ik ben een schaapken, dat daar is
verbijsterd in de wildernis;
ik ben een penning, weggeraakt,
een zoon, die 't lelijk heeft gemaakt.

O Vader, zoek mij wederom,
opdat ik blijv' Uw eigendom.

Leer mij belijden openbaar
te zijn een arme tollenaar,
niet roemende voor Uw gericht,
dat ik veel goeds heb uitgericht,
opdat ik niet in zulk een waan
moet ongeholpen van U gaan.

Revius.
(D.C.O.)